Registered No. M-4345.

யுத்த சஞ்சிகை

மலர் II.] 1942-ம் ௵ ஏப்ரல் ௴ 17 ௳, வெள்ளிக்கிழமை [இதழ் 15

போர்க்கோலங்கொண்ட சென்னை

இந்த வாரம் சென்னை நகரம் போர்க்கோலம் கொண்டு விளங்குகிறது. யந்திர பீரங்கிப் படைகள் வீதிகளில் அதிக வேகமாக ஓயாது போய்க்கொண்டே யிருக்கின்றன. இவைகளை ஏற்றிப்போகும் வண்டிகளைப் பார்த்தாலே, அவைகள் இன்னவை என்று தெரிந்துகொள்ள முடியாது. இவை வீதிகளில் போவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கிறது. நம் படையின் பலத்திற்கு இது ஒரு அத்தாட்சியாக இருக்கிறது. அநேக 'காம்பவுண்டு'களிலிருந்து நீண்ட ஒடுக்கமான பீரங்கிகள் தம் தலைகளை வெளியே நீட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. பிரிட்டிஷ் துருப்புகள் தங்கள் சட்டையைக் கழற்றிவிட்டு, மண் வெட்டுகிறார்கள்; கட்டிடங்கள் கட்டுகிறார்கள்; தம்மைச் சுற்றி நின்று வேடிக்கை பார்க்கிறவர்களுடன் வேடிக்கையாகப் பேசுகிறார்கள்.

சர்க்கார் அறிக்கையும் பொது ஜனங்கள் கருத்தும்

சென்ற சனிக்கிழமை சர்க்கார் ஒரு அறிக்கை விடுத்தார்கள். அதில், இதுவரை இருந்ததைவிட மிகவும் சமீபத்தில் எதிரிகள் வந்திருக்கிறார்களென்றும், சென்னை நகரத்திற்கு ஆபத்து ஏற்படக் கூடுமென்றும் எச்சரிக்கை செய்து, சென்னையில் முக்கியமான வேலையில்லாதவர்களெல்லாரும் வெளியேறி விடலாமென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை நகரத்திற்கு அவசியமான வேலைகள் தடைப்படாதிருக்கவும், சென்னை நகரத்தைக் காப்பாற்றவுமே இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த அறிக்கையைக் கண்டு ஒரு சிலர் முணுமுணுப்பதாகவும் தெரிகிறது. சென்னையிலிருந்து வெளியேறுகிறவர்களின் பொருட்டு இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கும் பிரமாதமான ஏற்பாடுகள், முன்பே செய்யப் பட்டிருக்கவேண்டும் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். ஆபீஸ்களையும் பாங்கிகளையும் அரசாங்கக் காரியாலயங்களையும் இவ்வளவு அவசரப்பட்டு அனாவசியமாகச் சென்னையில் மூடியது தவறு என்று வேறு சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் ஜனங்களுடைய தைரியம் குறைந்துவிடும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அறிக்கையைக் கண்டு பொது, மக்கள் பலர் புதிய ஊக்கத்துடன் இருக்கிறார்கள். பத்து நாட்களுக்கு முன்பு அபாயச் சங்கு ஊதியது. பிறகு அபாயம் எதுவும் உண்டாகவில்லை.

ஜப்பானியர் நம்மைத் தாக்காது போனால் நல்லதுதான். தாக்குவார்களானால், இந்தியர்களும் பிரிட்டிஷாரும், உத்தியோகஸ்தரும், குமாஸ்தாவும், தொழிலாளியும் முதலாளியும், முதல் படையும் உதவிப்படையும், தம் கடமையை ஆகாயத்திலும், தரையிலும் கடலிலும், தவறாது நிறைவேற்றுவார்கள். இந்தப் படைகள் நமக்கு உதவி புரிவதற்காகவே விரைவாக வந்து இருக்கின்றன.

அரசியல் முன்னேற்றத்திலும், நகர பரிபாலனத்திலும், பிற மதங்களை நன்கு மதிக்கும் தன்மையிலும் சரித்திர பூர்வமாக சென்னைக்கு நல்ல பெயர் உண்டு. ஆனாலும், நமக்கு ஒரு பு[illegible] சாதனைகாலம் வருமானால், தன்னலமில்[illegible]த செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தாரும், ஏ. ஆர். [illegible]. யின் திறமையும் உறுதியும், தீயணைக்கும் உதவிப் படையின் திறமையும் உறுதியும், நாட்டுப் பற்று மிகவும் கொண்ட பொது ஜனங்களுக்கு, நம் அன்பிற்குரியவரான கவர்னர் பிரபுவின் தலைமையுந்தான், நமக்கு வெற்றி தரும்.

அமெரிக்கா-ஜப்பான் நிலைமை

யுத்தத் தளவாட இருப்பு

ஜப்பானியர்களும் அமெரிக்கர்களும் கப்பல் கட்டுவதில் ஒருவர் செய்வது மற்றவருக்குத் தெரியாமல், இரகசியமாக, போட்டி யிட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள். அமெரிக்கர்கள் கட்டிய 'நார்த் கரோலினா', 'வாஷிங்டன்' என்னும் மிகப் பெரிய இரண்டு கப்பல்களுக்குச் சமமாக, ஜப்பானியர்கள் 'நிஸ்ஷின்', 'தக்கமச்சு' என்னும் இரண்டு கப்பல்களைக் கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள்.

யுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு அமெரிக்காவிற்கு 17 வியாபாரக் கப்பல்களும், ஜப்பானுக்கு 12 வியாபாரக் கப்பல்களும் இருந்தன. அல்லாமலும் 16 அங்குல குறுக்களவுள்ள பீரங்கிகள் 42-ம், 14 அங்குலக் குறுக்களவுள்ள பீரங்கிகள் 124-ம் கொண்ட கப்பற் படை தான் அமெரிக்காவி லிருந்தன. ஜப்பானுக்கோ, 16 அங்குல பீரங்கிகள் 34-ம், 14 அங்குல பீரங்கிகள் 80 மட்டுந் தான் இருந்தன. அமெரிக்கர்

களின் கப்பல்களும் பீரங்கிகளும் எண்ணிக்கையில் அதிகமாயிருந்த போதிலும், அவை ஜப்பானியக் கப்பல் போல அவ்வளவு வேகமாகப் போகாதென்றும், பீரங்கிகள் அவ்வளவு தூரம் சுடாதென்றும் ஜப்பானியர்கள் கூறுகிறார்கள். மிகப் புதிதாகத் தாம் கட்டியுள்ள இரண்டு கப்பல்கள் மணிக்கு $38\frac{1}{2}$ மைல்கள் வேகமும், நான்கு கப்பல்கள் 33 மைல்கள் வேகமும், மற்றவை மிக மிக மெதுவாகச் செல்லுபவை $29\frac{1}{2}$ மைல்கள் வேகமும் செல்கின்றன. அமெரிக்க யுத்தக் கப்பல்களில் மிகவும் வேகமாகச் செல்லும் 'நார்த் கரோலினா'வும், 'வாஷிங்டனும்' ஒரு மணிக்கு 36 மைல்களைவிட அதிக வேகமாகப் போகமுடியாது. இவற்றிற்கு அடுத்தபடியாகவுள்ள 'இத்தாக்கோ', 'நியூ மெக்ஸிகோ' என்னும் கப்பல்கள் மணிக்கு $27\frac{1}{2}$ மைல்கள் வேகம் தான் போகின்றன. மற்றவை எல்லாம் 28 மைல் வேகந்தான் செல்லுகின்றன. இவற்றிலும் 3 கப்பல்கள் 26 மைல் வேகந்தான் போகின்றன.

ஜப்பானியர் 1934-ம் வருஷந் தான் தம் வியாபாரக் கப்பல்களை யெல்லாம் தற்கால இயந்திரங்களை யமைத்துத் திருத்தினார்கள். ஆனால் அமெரிக்கர்கள் 1920-ம் வருஷத்தில் 5 கப்பல்களும், 1931-ம் வருஷத்தில் 2 கப்பல்களும், 1934-ம் வருஷம் 3 கப்பல்களும் தற்கால இயந்திரங்களை யமைத்துத் திருத்தினார்கள். இன்னும் 5 கப்பல்களை 1941-ம் வருஷம் திருத்தியமைப்பதாக ஏற்பாடுகள் செய்தார்கள். ஆனால், அது அவ்வளவு அவசரமான காரியமல்ல வென்று முடிவு கட்டி இத்திட்டத்தைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். 9000 டன் கனமுள்ள சண்டை கப்பல்கள் அமெரிக்காவிற்கு 27 ம் ஜப்பானுக்கு 8 ம் இருக்கின்றன. அதிகக் கனமில்லாத சண்டை கப்பல்கள் ஜப்பானிடம் 27 ம் அமெரிக்காவினிடம் 14 ம் இருக்கின்றன.

அமெரிக்கா, க்ரூய்சர் (பெரிய யுத்தக் கப்பல்) பலத்தில் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. இதை சமப்படுத்துவதற்காக 4 பாக்கெட் சண்டைக் கப்பல்களை ஜப்பானியர் கட்டி மு[illegible]தென்று திட்டம் போட்டிருந்தார்கள். ஆ[illegible] இவற்றில் ஒன்றுதான் 1941-ம் வருஷம் க[illegible] முடிந்தது. மற்ற கப்பல்களைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். இவற்றின் கனம் 12,000 முதல் 14,000 டன். இவை ஜெர்மானியருக்குச் சொந்தமான கனமான யுத்தக் கப்பல்களைவிட மிகவும் உறுதியாகக் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. இதில் ஒவ்வொன்றிலும் 6 அங்குல பீரங்கிகள் 12 ம், 12 அங்குல பீரங்கிகள் 5 ம் அமைத்திருக்கிறார்கள்.

விமானங்கள் ஏற்றிச் செல்லும் கப்பல்கள் 13 ஜப்பானியரிடம் வேலை செய்கின்றன. அன்றியும் இன்னும் 2 கப்பல்களைக் கட்டி முடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்கர்களிடம் 7 கப்பல்கள் இவை போன்றவை வேலை செய்கின்றன. 12 கப்பல்கள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்கக் கப்பல்கள் மிகப் பெரியவை. இவை 11,500 டன் முதல் 33,000 டன் வரை கனமுள்ளவை. ஜப்பானியர்களிடம் 22,900 டன் கனமுள்ள கப்பல்கள் 2 தான் இருக்கின்றன. சிறியவையான 11 கப்பல்களில் 5 கப்பல்கள் 10,000 டன் கனமுள்ளவை. ஜப்பானுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் சொந்தமான கப்பல்களின் விவரம் பின்வருமாறு:—

கப்பல் பெயர்	முடிந்த தேதி	டன் எடை	வேகம் மைல்கள்
ஜப்பான்			
1. நிஸ்ஷின்	1941	35,000 முதல் 40,000	38
2. தக்கமச்சு			
3. முத்சு	1921	37,220	31
4. நகடோ	1920		
5. ஹருணா	1915	29,330	33
6. கிரிஷிமா			
7. காங்கோ	1913		
8. ஹியை	1914		
9. ஹையுகா	1918	29,990	29
10. ஈசி	1917		
11. புசோ	1915	29,330	30
12. யமாஷிரோ	1917		
அமெரிக்கா			
1. நார்த் கரோலினா	1941	35,000	36
2. வாஷிங்டன்			
3. இத்தாக்கோ	1919	33,400	27
4. நியூ மெக்ஸிகோ	1918		
5. பெனின்ஸில்வேனியா	1916	33,100	27
6. மிஸிஸிப்பி	1917	33,000	
7. அரிஸோனா	1916	32,600	27
8. கலிபோர்னியா	1921		
9. கொலாரடோ	1923	32,500	27
10. டெனஸி	1920	32,300	
11. மேலவெர்ஜீனியா	1923	31,800	
12. மேரிலாந்து	1921	31,500	
13. நிவடா	1916	29,000	26
14. ஒக்லஹாமா	1916		
15. நியூயார்க்	1914	27,100	27
16. டெக்ஸாஸ்	1914		
17. அர்கன்சாஸ்	1912	26,000	26

முன் கூறியுள்ள புள்ளி விவரங்கள் ஜப்பான் யுத்தத்தில் இறங்கிய போது தயாரிக்கப் பட்டவை. இதற்குப் பிறகு அமெரிக்க யுத்தத் தளவாட உற்பத்தி அதிகமாக உயர்ந்து விட்டது. இந்த அளவிற்கு உற்பத்தி செய்ய ஜப்பானால் முடியாது. ஏனென்றால் ஜப்பானியர் எண்ணிக்கை மிகவும் கொஞ்சம். போதுமான பொருள்களும் அவர்கள் வசம் இப்போது கிடையாது. ஆகையால் முடிவில் அமெரிக்காவின் உதவியால், நாம் கட்டாயம் வெற்றி பெறுவோம்.

செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கு நன்கொடைகள்

மிஸஸ் சர்ச்சில் நன்றி

க்ளாஸ்டர் பிரபு ஆம்புலென்ஸ் நிதிக்கும் செயின்ட் ஜான்ஸ் ஆம்புலென்ஸ் நிதிக்கும் பொறுப்புள்ள வெளிநாட்டுக் கமிட்டித் தலைவரான ஹெண்டிங்பீல்ட் பிரபு கீழ்க்கண்டவாறு இந்திய வைசிராய்க்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்:—

"ருஷ்யாவிற்கு உதவி வேண்டுமென்று நாம் ஒரு விசேஷ வேண்டுகோள் அனுப்பினோம். உடனே மிகத் தாராளமாக இந்தியா உதவி யிருக்கிறது. அதற்காக நாம் பெரிதும் நன்றி செலுத்துகிறோம்."

"வைசிராய் யுத்தச் செலவு நிதியிலிருந்து இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கு 1 லட்ச ரூபாய் கொடுத்தும், மகாராஜா ஹோல்கார் 50,000 ரூபாய் கொடுத்தும் உதவியிருக்கிறார் கள். இது மிகவும் சிறந்த போக்கு. இவை பற்றி மிஸஸ் சர்ச்சில் தன் மனமார்ந்த நன்றி யைத் தங்களுக்கு அறிவிக்கும்படி என்னைக் கோரி யிருக்கிறார்கள்.

"இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்காக வசூலாகும் தொகைகளில், இந்தியாவில் செல வானது போக மிகுந்துள்ளதை இங்குள்ள செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தாருக்கு அனுப்பினால் மிகுந்த நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்."

ஜப்பானிய வெடிகுண்டுகளை அணைக்கும் விதம்

ஜப்பான் வெடிகுண்டுகள் சாதாரணமாக $1\frac{1}{2}$ மணங்கு கனமா யிருக்கின்றன. இவற்றில், அநேகம் ரப்பர்க் குச்சிகள் வைக்கப்பட்டிருக் கின்றன. இந்தக் குச்சிகளுக்குள் இருக்கும் குழாய்களில், பாஸ்பரஸ் என்னும் ஒருவகை வஸ்துவை நிரப்பி யிருக்கிறார்கள். இந்த வஸ்து வெகு எளிதில் தீப் பற்றிக்கொள்ளும் தன்மை யுடையது. இந்தக் குச்சியின் நீளம் 1 அங் குலம்; குறுக்களவு 1 அங்குலம்.

வெடிகுண்டு விழுந்தவுடனேயே தீப்பொறி உண்டாகி வெடிக்கிறது. அதிலுள்ள இந்த ரப்பர்க் குச்சிகளிலுள்ள பாஸ்பரஸ் உடனே தீப் பற்றிக் கொள்ளுகிறது. இது காற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட வுடனேயே கொழுந்து விட்டு எரியும். இது எரியும்போது ரப்பர் உருகி எரிகிறது. இந்தத் தழல் 4 முதல் 6 அங்குல நீளம் எரிகிறது. வெடிகுண்டு வெடித்த வுடனே அதிலுள்ள ஆயிரக் கணக்கான ரப்பர் குச்சிகள் சுமார் 50 கஜ தூரம் சுற்றிலும் சிதறுகின்றன. இவை உடனே தீப்பற்றிக் கொள்ளுவதனால் மிகுந்த சேதம் உண்டாகக் கூடும்.

இந்தத் தீயை அணைக்க ஒரு சுலபமான வழி இருக்கிறது. பாஸ்பரஸுக்கு தண்ணீர் விரோ தம். தண்ணீரில் பாஸ்பரஸ் எரியாது. அதனால் தான், இதைத் தண்ணீரில்போட்டு வைத்திருக் கிறார்கள். ஆகையால், இந்த வெடிகுண்டு விழுந்த வுடனேயே, அதை அணைக்க முயல வேண்டும். ஏனென்றால், விழுந்த இரண்டொரு நிமிஷங்களிலேயே அவை வெடித்து விடுகின் றன. ஆகையால், விழுந்தவுடனேயே தண் ணீர்த் தொட்டிகளுடன் ஸ்டர்ரப் பம்பு முத லியவற்றை அதன் அருகில் கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டு, அது வெடிக்காதபடி வேலை செய்யவேண்டும். இதற்குக் குறைந்தது 3 பேர்கள் தேவை. ஒருவர் குழாயின் முனையைக் கைப் பற்றிக் கொண்டு மற்றவர்கள் வேலைகளை யும் மேற்பார்க்க வேண்டும். இரண்டாவது பேர்வழி அந்த பம்பை தண்ணீர் தொட்டிக் குள் வைத்து, அடித்து, குழாய் வழியாகத் தண்ணீரை வெளியேற்ற வேண்டும். தொட்டி யில் தண்ணீர் குறையக் குறைய மூன்றாவது பேர்வழி தண்ணீரை நிரப்பிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பம்பு அடிப்பதனால், இரண்டா வது பேர்வழியின் கைகள் அசந்து போனால், மூன்றாவது பேர்வழி இரண்டாவது பேர் வழியை மாற்றி, தான் பம்பு அடிக்க வேண்டும். அப்போது 2-வது பேர்வழி தொட்டிகளை நிரப்பிக் கொண் டிருக்க வேண்டும்.

பம்பில் இணைத்திருக்கும் குழாயின் நீளம் 25 அடி. இதில் தண்ணீர் நிறையவேண்டு மானால், பம்பை 4 அல்லது 5 முறை அடித் தாலே போதுமானது; நிரம்பிவிடும்.

வெடிகுண்டை அணைக்க ஆரம்பித்ததி லிருந்து ஒரு நிமிஷத்திற்கு 70 முறை பம்படித் தால், தண்ணீர் கூராகப் பாயும் குழாய் வழி யாக, 30 அடி தூரம் பாயும்; அதுபோலவே தண்ணீர் சிதறிப் பாய வேண்டுமானால் ஒரு நிமிஷத்திற்கு 35 முறை பம்பு அடிக்கவேண் டும். அப்போது தண்ணீர் 15 அடி தூரம் சிதறிப் பாயும்.

இப்படியாக அந்த வெடிகுண்டை முழுதும் நனைத்து தீ பரவ வொட்டாதபடி செய்த பிறகு, அதை ஜாக்கிரதையாக ஈர மணலால் மூடி, இந்த மணலோடே ஒரு தண்ணீர்த் தொட்டியில் போட்டு, ஜனப் போக்கு வரவு இல்லாத ஒரு இடத்தில் போட்டு விடவேண் டும். அங்கே அந்த ஈர மணல் காய்ந்த பிறகு அந்த வெடிகுண்டு வெடிக்கும். இதனால், யாருக்கும் சேதம் ஏற்படாது.

சிங்கப்பூரிலும், பர்மாவிலும் இதே முறை யை யொட்டி அநேக ஜப்பான் வெடிகுண்டு களை நாசஞ் செய்து விட்டார்கள்.

யுத்த களத்தில் தபால் ஆபீசுகள்

வேலை செய்யும் விதம்

இப்போது நடைபெறும் யுத்தத்தில் நேச தேசங்களின் சார்பாக பிரிட்டன், ஆஸ்திரே லியா, நியூசிலந்து, அமெரிக்கா, தென்னாப் பிரிக்கா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளி லிருந்து படைகள் யுத்த களத்திற்குப் போயிருக்கின் றன. இந்தப் படைகள் தம் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்ய அடிக்கடி ஊக்கம் பிறக்கத் தக்க சம்பவங்கள் ஏற்படவேண்டும். இதற்கு படைவீரர்களின் வீடுகளிலிருந்து அவர்க ளுக்கு வரும் கடிதங்களைப் போல ஊக்கந் தரக் கூடியது வேறு எதுவும் கிடையாது. ஆகை யால் தாமத மில்லாமல் அவர்களுக்குக் கடிதங் கள் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டியது இரா ணுவ அதிகாரிகளின் பொறுப்பு. இந்தப்

பொறுப்பை அவர்கள் எப்படி நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்று இனிப் பார்ப்போம்.

சென்னையிலிருந்து ஒரு படைவீரர் யுத்த களத்திற்குப் போயிருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். அவருடைய விலாசத்தில் பெயர், இராணுவ உத்தியோகம், நம்பர், இத்தனைவது பேஸ் தபாலாபீஸ் என்று குறிப்பிட்டெழுதி பம்பாய்க்குத் தபால் மூலம் அனுப்ப வேண்டும். இந்தக் கடிதம் கப்பல் வழியாகப் போக 3 அணுத் தபால் தலையும், ஆகாய விமானம் வழியாகப் போகவேண்டுமானல் 8 அணுத் தபால் தலையும் ஒட்டி தபாற் பெட்டியில் போடவேண்டும். விமானத் தபாலாக விருந்தால், விமானத் தபால் தலையும் அந்தக் கடிதத்தில் ஒட்டிப் போடவேண்டும்.

பேஸ் தபால் ஆபீசு

அந்த விலாஸக்காரர் சேர்ந்திருக்கும் பட்டாளம் எந்த யுத்த களத்தில் இருக்கின்றது என்று பம்பாயிலுள்ள பேஸ் டிப்போவுக்குத் தெரியும். ஆகையால் அந்த யுத்த களத்துக்குப் போகும் தபால் பைகளில் இந்தக் கடிதத்தையும் சேர்த்து விடுகிறார்கள்.

இந்தக் கடிதம் கப்பல் மூலமாகப் போவதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். கப்பல் போய் நிற்கும் துறைமுகத்தில் ஒரு தபால் சிப்பந்தி ஒரு வேலைக்காரருடன் ஒரு மோட்டார் லாரியைக் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறார். கப்பலில் வந்த தபால்பைகளையெல்லாம் அந்த லாரியில் ஏற்றி அனுப்புகிறார். இந்த ஆபீசு ஒரு முக்கியமான இராணுவ அதிகாரியின் தலைமையில் வேலை செய்கிறது. அவர் ஒரு மேஜராகவோ, காப்டனாகவோ இருக்கலாம். இங்கே சுமார் 200 பேர்களுக்கு அதிகமாகவே வேலை செய்கிறார்கள். தபால் பைகளைப் பிரித்து அதிலுள்ள தபால்களை எந்தெந்த இராணுவங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று பிரித்துக் கட்டுகிறார்கள். போர்முனைத் தபால் ஆபீசுகளிலிருந்து ஒரு மோட்டார் லாரி வந்து, தம் இராணுவத்திற்குரிய தபால் பைகளை எடுத்துக் கொண்டு போகின்றன. போர்முனைத் தபால் ஆபீசுகளில், 1 தபால் அதிகாரி, 2 குமாஸ்தாக்கள், 1 தபால்காரர், 1 பாக்கர், 1 மோட்டார் டிரைவர், சில இடங்களில் 1 மசாலிச்சி ஆகிய எழு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே தபால் பைகள் வந்தவுடனே, அவற்றைப் பிரித்து அதிலுள்ள தபால்களின் விலாசதார்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றார்களெனத் தெரிந்து தபால்காரர் அவர்களிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பிக்கிறார். படையின் முன்வரிசையிலிருந்தாலும் அங்கே அவரவர் தபால்கள் கொண்டு போய்க் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்தப் போர்முனைத் தபால் ஆபீசுகள் சாதாரணமாக ஒரு குகைக் குள்ளாகவாவது ஒரு பெரிய பள்ளத்திற்குள்ளாகவாவது அமைந்திருக்கும். இதற்கு முன்பு சிவப்பும் வெள்ளையும் பட்டையிட்ட கொடி நாட்டப் பட்டிருக்கும்.

துருக்கியை ஜெர்மனி தாக்குமா?

நேச ஒப்பந்தத்தால் பலன் இல்லை

1941-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் முதல் தேதி ஹிட்லருடைய சேனைகள் கிளம்பின. 15 நாட்களுக்குள் அநேக இடங்களில் போராடி ஜெயம் பெற்றன. கிரேக்க தேச எல்லைப்புரத்தைக் கடந்து, துருக்கியின் எல்லைப்புரத்தையும் அடுத்து விட்டன. துருக்கியையும் ஹிட்லர் கைப்பற்றி விடக்கூடும் என்று அப்போது நினைக்க இடம் இருந்தது. ஆனல் அப்படிப் பட்ட எண்ணம் ஹிட்லருக்கு அப்போது கிடையாது. அந்த வருஷத்திற் குள்ளாகவே ருஷ்யாவை வென்று விட வேண்டும் என்பது தான் ஹிட்லருடைய திட்டம். இதற்கு டார்டெனெல்ஸைக் கைப்பற்ற வேண்டியது அவசியம் என்று அவர் நினைத்தார். அதனல்தான் க்ரீட் தீவைக் கைப்பற்றினர். அவருடைய நோக்கம் கீழ்த்தேசங்களின் மீது படையெடுக்க வேண்டும் என்பது அல்ல.

இப்போது ருஷ்யாவைத் தாக்கவேண்டுமானலும் காக்கசஸ் மலையை யடுத்து ஜெர்மனி படையெடுக்க வேண்டும். இந்தப் பிரதேசம் துருக்கியின் எல்லைப் புரத்திலிருக்கிறது. அல்லது பாரசீக வளைகுடாவையும் சூயஸ் கால்வாயையும் கைப்பற்ற ஜெர்மன் சேனையும் இத்தாலி சேனையும் வருவதாக இருந்தாலும் துருக்கி எல்லைப்புரத்தைக் கடந்து தான் வர வேண்டும்.

துருக்கியின் வடமேற்கு எல்லைப்புரத்திலிருப்பது அனடோலியா என்னும் மாகாணம். இது ஒரு பீடபூமி. இது சில இடங்களில் 9,500 அடி உயரம் இருக்கிறது. இதன் மத்தியில் ஒரேயொரு ரயில்பாதை இருக்கிறது. இதைத் தவிர வேறு எந்த விதமான ரோடுகளோ மற்ற போக்குவரவு சாதனங்களோ கிடையாது. இவ்வளவு கஷ்டமான வழியில் ஜெர்மன் படைகளை அழைத்துக்கொண்டு போவது மிகவும் கஷ்டம். இந்தக் கஷ்டங்களைப் பொருள்படுத்தாமல் அழைத்துக் கொண்டுபோனலும், அவைகளுக்குச் சாப்பாடு, தளவாடங்கள் ஆகியவசதிகளை அனுப்புவது முடியாத காரியம். ஆகையால் இந்தப் பக்கம் திரும்ப, ஹிட்லர் சம்மதிக்க மாட்டார்.

இனி பாரசீக வளைகுடாவையும் சூயஸ் கால்வாயையும் ஹிட்லர் தாக்குவாரா என்று கவனிப்போம். இவை, துருக்கியின் தென்கிழக்கு எல்லைப் புரத்தில் இருக்கின்றன. இந்த எல்லைப் புரத்தில் இருந்து ஈரான் ஈராக் எண்ணெய்க் கிணறுகள் வரை, மலைகள் கிடையாது; சமமான பூமி. இராணுவ வண்டிகள் மிகச் சுலபமாக அங்கே வரலாம். இருந்தபோதிலும் இங்கேயும் உணவுப்பொருள்களையும் தளவாடங்களையும் அனுப்புவது மிகவும் கஷ்டம்.

பிரிட்டிஷ் கடற்கரை வியாபாரக் கப்பல் குண்டுவீசும் ஜர்மானிய ஆகாய விமானத்தைத் தோற்கடிக்கிறது.

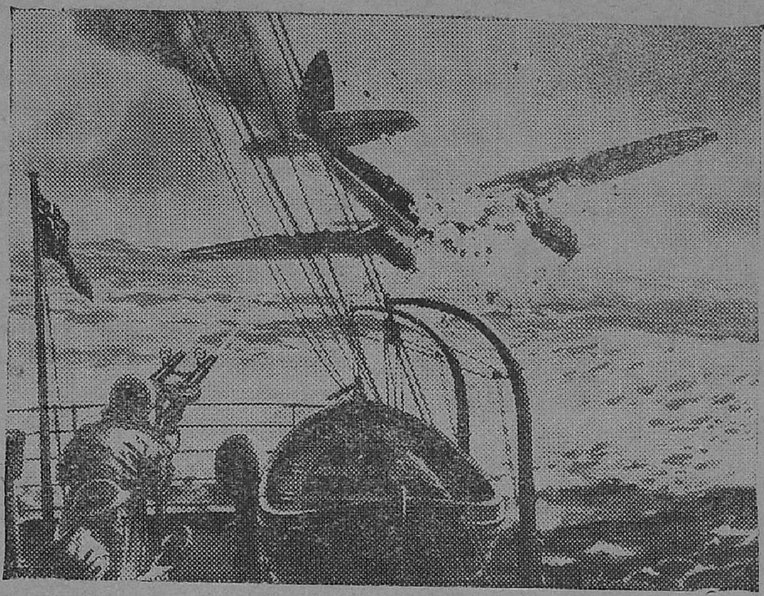

சிறு பிரிட்டிஷ் வியாபார கப்பல்கள் சிகப்பு 'என்சைன்' கொடியின் கீழ்த் தங்கள் விலையுயர்ந்த சரக்குகளை, ஒரு பிரிட்டிஷ் துறைமுகத்திலிருந்து மற்றொரு துறைமுகத்திற்கு தைரியமாக ஏற்றிச்செல்லுகின்றன. அவைகளுக்கு 'கான்வாய்' பராமரிப்பு இல்லாததால், குண்டுவீசும் ஜர்மானிய விமானங்களுக்கு எளிதில் இரையாகி விடும்போல் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அப்படியல்ல. அவைகள் வீராவேசத்தோடு அடிக்கடி தங்கள் எதிரியோடு போர்புரிவதால் எதிரி விமானங்களே நஷ்டமடைகின்றன.

அவ்விதமான ஒரு சம்பவம் சமீபகாலத்தில் நேர்ந்தது. அதையே நமது சித்திரக்காரர் மேலே காட்டியுள்ள படத்தில் விளக்குகிறார். சேன்ட் யூனன் என்னும் சிறுகரைக் கப்பல் ஒன்று குண்டுவீசும் ஜர்மன் விமானத்தால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுத் தாக்கப்பட்டது. அதன் தலைவராகிய காப்டன் G. H. ராபர்ட்ஸ் என்பவரோ அந்த விமானம் 1000 அடி உயரத்தில் வட்டமிட்டுத் தன் கப்பலைத் தாக்கத் தலைக்கு உச்சியில் தணித்து வருவதைக் கவனித்தார். ஆனால் அது தன் கப்பலுக்கு நேர் உச்சியில் வரும்வரை தம் துப்பாக்கியை உபயோகிக்காமலிருந்தார். தலைக்கு நேரே எதிரி விமானம் வந்தவுடன் 'லூயி' இரட்டைத் துப்பாக்கியால் அதைத் தாக்கினார். உடனே அந்த ஜர்மன் விமானம் தீப்பிடித்தெரிந்து, கடலில் விழுந்து, நாசமாயிற்று. அந்தச் சிறு கப்பலோ ஒரு சேதமுமின்றித் தப்பினது.

இந்தப் பிரதேசங்களின் மீது ஹிட்லர் படையெடுக்கிறதாக இருந்தால் ஒரு தரத்திற்குப் பலதரம் நன்றாக ஆலோசித்துச் செய்ய வேண்டும். காரண காரியங்களை ஆராய்ந்து செய்வதில் ஹிட்லர் ஒருபோதும் சிறந்து விளங்கியது கிடையாது.

துருக்கியைத் தாக்கத் தான் வேண்டும் என்று ஹிட்லர் முடிவு செய்தால், அப்படியே தான் தாக்குவார். தாக்காதிருந்தால் ஜெர்மனிக்கு எந்தவித இலாபமும் கிடையாது. சென்ற வருஷம் அக்டோபர் மாதம் துருக்கிக்கும் ஜெர்மனிக்கும் ஒரு வியாபார ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தை ஒரு சிறந்த ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு ஜெர்மானியர் தம்மை மிக அதிகமாகப் பிரசாரம் செய்துகொண்டார்கள். இந்த ஒப்பந்தம் எழுதிக் கையெழுத்து ஆனது தான். அதனால் ஒரு இம்மி அளவிற்குக்கூட பிரயோசனமே கிடையாது. இப்படிப் பட்ட நிலைமை ஏற்படும் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் முந்தியே எதிர்பார்த்தது தான்.

துருக்கி தாக்கப் படுமோ?

இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்படும் முன்பு விசேஷ நஷ்ட ஈடுகள் கொடுப்பது என்னும் முறை இருந்து வந்தது. இந்த வசதியைக் கொண்டு ஜெர்மனியும் துருக்கியும் தம் பொருள்களை மாற்றிக் கொண்டன. ஆனால், அந்தப் பொருள்களின் விலையில் 100-க்கு 60 பங்குக் கூட வசூல் ஆவதில்லை. அல்லாமலும் துருக்கி ஜெர்மனிக்குக் கொடுத்த ஆர்டர்களை நிறைவேற்ற, ஜெர்மனியால் முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம் எல்லா ஜெர்மன் தொழிற்சாலைகளும் யுத்த வேலைகளில் மும்முரமாய் வேலைசெய்து வருகின்றது தான். துருக்கியோ, தன் துறைமுகத்தில் 1 டன் பொருட்கள் ஜெர்மனியிலிருந்து வந்து இறங்கினால்தான், 1 டன் பொருள் ஜெர்மனிக்கு ஏற்றுமதி செய்யும். இது, அந்த ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகளில் ஒன்று. சில்லரைச் சாமான்கள் சில, ஜெர்மனிக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது உண்மைதான். இருந்தாலும், மத்திய ஐரோப்பாவி லிருந்து பல்கேரியத் துறைமுகங்கள் வழியாக, திருட்டுத்தனமாக வந்து துருக்கித் துறைமுகங்களில் இறக்குமதியான பொருள்களின் மதிப்பு 10 லட்சம் பவுன். இவற்றையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால், துருக்கியைத் தாக்காது இருப்பதனால் ஜெர்மனிக்கு இலாபம் இல்லை என்று தெளிவாகிறது.

இனி, அரசியலை ஒட்டி, இதுபற்றி கவனிப்போம். துருக்கிப் பத்திரிகைகள் ஜெர்மனியை

யும் பிரிட்டனையும் ஒப்பிட்டு எழுதும்போதெல்லாம் ஜெர்மனியைக் குறித்து "நம் நண்பர்கள்" என்றும், பிரிட்டனைக் குறித்து "நம் அரசியல் கூட்டாளி"கள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. துருக்கியோடு ஜெர்மனி பத்து வருஷ சிநேக ஒப்பந்தம் செய்ததற்கு, ஹிட்லர் இந்த ஒரு பலனைத்தான் கண்டார். துருக்கிப் பத்திரிகைகளுக்கு மிகுந்த உரிமைகள் உண்டு. அச்சு நாட்டு அரசாங்கங்களின் போக்கைக் கண்டிப்பது போலவே, நேசநாட்டு அரசாங்கங்களின் போக்கையும், அவசியமானால், துருக்கிப் பத்திரிகைகள் கண்டிக்கின்றன. ஆகையால் ஜெர்மனி துருக்கியைத் தாக்காது இருக்க, எந்த விதமான அரசியல் காரணமும் கிடையாது.

அரசியல் தடையும் கிடையாது.

ஹிட்லர் தன் சேனைகளை முதலில் சிதறவிட்டு துருக்கியை வளைத்துக்கொள்ளுவார். அப்போது துருக்கி துண்டிக்கப்பட்டு விடும். வேறு நாடுகளோடு துருக்கி போக்குவரவு வைத்துக்கொள்ள முடியாது. உணவுப்பொருள்களோ தளவாடங்களோ பிற நாடுகளிலிருந்து துருக்கிக்குக் கொண்டு போக முடியாத நிலை ஏற்படலாம். அப்போது 'எமது நாடு' என்ற பேச்சுக்கே இடம் இல்லாது போய்விடும். ஆகையினால் தான் லிபியாவிலும் ருஷ்யாவிலும் யுத்த நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்று துருக்கி மிகுந்த ஆவலோடும் அக்கரையோடும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

துருக்கியைத் துண்டிப்பது தான் நோக்கம்.

உலகப்போக்கு

இலங்கையில் முதல் விமான குண்டு வீச்சு.

இலங்கையை ஜப்பானியர் முதல் முதல் தாக்கிய வுடனேயே படுதோல்வி அடைந்தார்கள். இலங்கைத் தீவில் இறங்குவதற்காக, முதல் முறையாக, அத்தீவைத் தாக்கிப் பதம் பார்த்தவுடனேயே அவர்களுக்கு மனம் பதறிப் போகும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. கொழும்பு நகரத்தை 75 விமானங்கள் தாக்கின. இவற்றை கப்பலில் ஜப்பானியர் ஏற்றி வந்திருக்கவேண்டும். விமானங்களை ஏற்றிப் போகக்கூடிய பெரிய கப்பல்கள் ஜப்பானியரிடம் 2 கப்பல்கள்தான் உண்டு. ஒரு கப்பலின் பெயர் ககா; மற்றொன்றின் பெயர் அகாகி. ககா 60 விமானங்களை மட்டுந்தான் ஏற்றிச் செல்லக்கூடும். அகாகியில் 50 விமானங்களைத் தான் ஏற்றலாம். இந்த இரண்டு கப்பல்களில் ஒன்றுதான் இலங்கைக்கு அருகே வந்திருக்க வேண்டும். ஆகையால், தான் ஏற்றி வரக்கூடிய அளவிற்கு அதிகமாகவே விமானங்களை இந்தக் கப்பல் ஏற்றி வந்து இருக்கவேண்டும் என்று இலங்கைத் தலைமைப் படைத் தலைவரான சர் ஜெப்ரி லேடன் சொல்லுகிறார். ஜப்பானியருக்குச் சொந்தமான மற்ற கப்பல்களில் 20 முதல் 40 விமானங்களைத் தான் ஏற்றிப்போக முடியும். இதிலிருந்து என்ன விளங்குகிறது? ககா அல்லது அகாகி என்னும் கப்பல் இந்து மகா சமுத்திரத்திலும், வங்காளக் குடாவிலும் உலவிக் கொண்டிருக்கிறது.

அந்தமான் தீவைச் சமீபத்தில்தான் ஜப்பானியர் கைப்பற்றினார்கள். இலங்கைக்கும் அந்தமானுக்கும் ஆகாயவழியாக 940 மைல் தூரம். இங்கே தம் விமான தளங்களை ஜப்பானியர் அமைத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து விமானங்களை அனுப்பியிருக்க முடியாது. ஏனென்றால், தம் தளத்திற்கு 400 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள எந்த இடத்தையும் தாக்க ஜப்பான் விமானங்கள் முயன்றதே கிடையாது. ஆகையால் கப்பலில் தான் இந்த விமானங்களை ஏற்றி வந்திருக்க வேண்டும். கப்பலோ பெரிது. அடிக்கடி எண்ணெய், கரி முதலியவற்றை கப்பலில் நிரப்பிக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையால், இக்கப்பல் ஒரே இடத்தில் இருந்து சண்டை போடமுடியாது. எண்ணெயும் கரியும் கிடைக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு அடிக்கடி போய்வரத் தான் வேண்டும். அல்லாமலும், இந்தக் கப்பல் ஒரே இடத்தில் இருந்து சண்டை போடுமானால், பிரிட்டிஷ் விமான எதிர்ப்புப் பீரங்கிகளுக்காவது பிரிட்டிஷ் கடற்படைக்காவது இரையாகி விடும். இதற்காகத் தான் அந்தக் கப்பல் இலங்கையைச் சுற்றி 2,500 மைல் தூரம் சுற்றி யிருக்கிறது. இது மறுபடியும் எண்ணெயும் கரியும் ஏற்றிக்கொள்ளுவதற்காகத் தன் தளத்திற்குப் போகும் முன்பு இந்திய கடற்கரையை அடுத்து வந்து சில இடங்களைத் தாக்கிக் கொண்டு போகக் கூடும்.

கொழும்பு நகரச் சிறப்பு.

கொழும்பு ஒரு முக்கியமான துறைமுகம். இந்தியா, ஆப்பிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளுக்குள் நடக்கும் வியாபாரம் கொழும்பு வழியாகத்தான் நடைபெற வேண்டும். இந்தியாவிலுள்ள எல்லாத் துறைமுகங்களிலும் சேர்ந்து எவ்வளவு வியாபாரம் நடைபெறுகிறதோ அதைவிட அதிகமாகவே இங்கே ஏற்றுமதி இறக்குமதியாகிறது. இது பிரிட்டிஷ் கப்பற்படைத் தளம். இதற்குப் பக்கத்தில் உள்ள திரிகோணமலையில் எண்ணெயும் கரியும் திரட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தையுங் கூட ஜப்பானிய விமானங்கள் தாக்கின. இந்துமகா சமுத்திரத்தில், பிரிட்டிஷ் வியாபாரக் கப்பல்கள் போக்கு வரவைப் பாதுகாப்பதற்காக அமைக்கப் பட்ட துறைமுகச் சங்கிலியில் கொழும்பு ஒரு முக்கியமான துறைமுகம். மேலும், கிழக்கிந்திய கப்பற்படைச் சதுரத்தின் முக்கிய தளமாகவும் இருக்கிறது.

எடுத்த எடுப்பிலேயே கொழும்பில் ஜப்பானியர் தோல்வியடைந்தார்கள். இதில் இருந்து இலங்கைத் தீவு நன்றாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. அல்லாமலும் பொதுவாக இலங்கை வாசிகள் தம் கடமைகளை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு, மிகுந்த எச்சரிக்கையோடும் நடந்துவந்திருக்கிறார்கள். "டைம்ஸ் ஆப் சிலோன்" பத்திரி

கையின் உதவி ஆசிரியராக இருந்த மிஸ்டர் ட்யூடர் ஜேம்ஸ் இதுபற்றி கூறியதாவது:—

இலங்கையைக் காப்பாற்ற வேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஏனென்றால் இது, இந்தியாவைப் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பான நிலைமையில் இருக்கிறது. அவசியம் நேரும்போது, கிழக்கே நம் கப்பல்களைக் கொண்டுபோக மிகவும் பொருத்தமான தளமாக இது அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் தீவைத் தாக்க எதிரிகள் முயற்சிக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், ஜப்பானியர்கள் ஏற்கெனவே அந்தமானுக்கு வந்துவிட்டார்கள். இது அவர்களுக்கு ஒரு முதல்படியாக இருந்தபோதிலும், இலங்கைக்கும் அந்தமானுக்கும் வெகு தூரம். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்புதான் சர் ஜெப்ரி லேடன் இலங்கையின் முதல் படைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவருடைய கட்டளைப்படியே இலங்கையிலுள்ள பொது ஜனங்களும், தரைப்படை, கடற்படை, ஆகாயப் படை ஆகிய மூன்றுவகைப் படைகளும் நடக்கவேண்டும். இந்தத் துறைமுகத்தில் கடல் யுத்தம் செய்வது என்று முடிவுகட்டியிருப்பது சரியான யோசனைதான். போராடும் திறமையுடையவர்கள் இலங்கையில் அநேகம் பேர்கள் உண்டு. ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு, நான், அங்கிருந்த வாலன்டியர் பாதுகாப்புப்படையில் சேர்ந்திருந்தேன். இனி, என்ன ஏற்படப் போகிறதென்று அப்போதே எனக்குத் தெரியும். ஜப்பானியர்கள் இலங்கையில் வந்து இறங்குவதுபோலவும் அவர்களோடு போராடி ஜெயிப்பதுபோலவும் நாங்கள் போலிச் சண்டைகள் செய்தது உண்டு. இங்கே ஐரோப்பியப் படை இருந்தது. மற்ற நாட்டுப் படைகளும் இருந்தன.

தரையில் தளங்கள் இருந்தால்தான் விமானங்கள் அங்கிருந்து கிளம்பி இடைவிடாது தாக்கிக்கொண்டிருக்க முடியும். இலங்கைக்கு அருகில், ஜப்பானியர்களுக்கு விமான தளம் இல்லாதபடியால் தான், இலங்கையை அடுத்து அடுத்துத் தாக்க, அவர்களால் முடியவில்லை.

39 டன் விமான குண்டுகள் வீசப் பட்டன.

ஜப்பானிய விமானங்கள் மொத்தத்தில் 39 டன் நிறையுள்ள விமானக் குண்டுகளை இலங்கையில் வீசின. இராணுவக் கொள்கையின் படி முக்கியமான இடங்களில் மட்டும் இக் குண்டுகளை வீசினார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. ஏனென்றால், முதல் விமானத் தாக்குதலால் மடிந்தவர்களில் பாதிப்பேர்கள், ஆஸ்பத்திரியில் இருந்த நோயாளிகள். ஜப்பானியர்களுக்குச் சொந்தமான விமானப்படையில் பாதிக்குமேல், அதாவது மூன்றில் இரண்டு பங்கு விமானங்களை ஜப்பானியர் இழந்துவிட்டார்கள். இது இலங்கையைப் பாதுகாக்கிறவர்களின் சிறந்த திறமையைக் குறிக்கிறது.

பாதுகாப்புக்கள் சிறந்த முறையிலும் எச்சரிக்கையோடும் அமைக்கப்பட்டிருந்தால், எதிரி தாக்குதலுக்குக் கொஞ்சங்கூட அஞ்ச வேண்டியதில்லை என்று இலங்கையில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. இலங்கையின் பிரதம படைத்தலைவரான சர் ஜார்ஜ் லேடன் சமீபத்தில் செய்த ரேடியோ பிரசங்கத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்:—

இவ்வளவு இலேசாக நாம் தப்பியது அதிர்ஷ்ட வசத்தினால் அல்ல. இந்த அபாயத்தை எதிர்க்கும்பொருட்டு நம்மை ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தது தான் இதற்குக் காரணம். நாம், தளர்ச்சி யடையாமலும், ஒன்றுபட்டும், வெற்றியடையத்தான் வேண்டும் என்னும் மன உறுதியோடும், உழைத்து வரவேண்டும். அச்சத்திற்குக் கொஞ்சங்கூட இடம் கொடுக்கப்படாது. அப்போது எதிர்காலத்தில் நாம் எதற்கும் பயப்படவேண்டிய அவசியமே கிடையாது.

சென்னை நகரத்திலும் இம்மாகாணக் கடற்கரைப் பட்டினங்களிலும் உள்ள பொதுமக்கள், இலங்கை முதல் தாக்குதலிலிருந்து ஒரு நல்ல பாடம் படித்துக்கொள்ளவேண்டும். எப்படிப் பட்ட ஆபத்து வந்தாலும், அதை எதிர்க்க தைரியமும் மன உறுதியும் கொள்ளவேண்டும்.

மிகவும் வீரமான சண்டைகளில் ஒன்று சென்ற வாரம் முடிவடைந்தது. பட்டான் யுத்தம் முடிந்தது. எதிர்த்து வந்த ஜப்பானியர் ஏராளமான படைகளைக் கொண்டு வந்து சேர்த்துவிட்டார்கள்.

பட்டான் யுத்த முடிவு.

ஆகையால் பட்டானைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் தோற்க நேர்ந்தது. 1,35,000 வீரர்களைக்கொண்ட ஒரு பெரும் சேனையின் உதவியால் ஜப்பானிய படைத்தலைவரான யோமாஷிட்ஸ் இங்கே வெற்றி பெற்றார்.

இந்த யுத்தத்தைப்பற்றி அமெரிக்கப் படைத் தலைவரான ஜெனரல் வெய்ன்ரைட் ஜனத்தலைவர் ரூஸ்வெல்ட்டுக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்:—

என் வசம், போராடக்கூடிய வீரர்கள் மிகவும் கொஞ்சம் பேர்கள்தான் இருந்தார்கள். அவர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு நான் என்னென்ன செய்யக்கூடுமோ அவ்வளவும் செய்தேன். இந்தப் படை பட்டினியாலும், கடுமையான உழைப்பினாலும் மிகவும் சோர்ந்திருந்தபோதிலும், மிகக் கடுமையாகப் போராடியது. ஆனால், ஜப்பானியர்களின் விமானப்படைகளும் தரைப்படைகளும் ஏராளமாக வந்து எங்களைத் தாக்கின. நாங்கள் தோற்றுப் போக வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலைமை ஏற்பட்டது.

இவ்வளவு சிறிய படை, பட்டான் பிரதேசத்தை இவ்வளவு வீரத்தோடு, இதுவரைப் பாதுகாத்ததைக் குறித்து, அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளும் பொது ஜனங்களும் இப்படையை மிகவும் புகழுகிறார்கள். ஏனென்றால் இந்தச் சிறிய படைமூன்று ஜப்பானியப் படைகளோடு போராடி யிருக்கிறது. அல்லாமலும் இந்தப் படையிலுள்ள ஒருவருக்கு, ஜப்பான் படை வீரர் 8 பேர் வீதம் போராடி யிருக்கிறார்கள்.

யுத்த தந்திரப்படி இந்தப் போர் மிகவும் முக்கியமானது. எப்படி யென்றால், பசிபிக் சமுத்திர தளங்களில் அமெரிக்கக் கப்பல்கள் போய்ச் சேர, குறிப்பாக ஆஸ்திரேலியாவிற்கு அமெரிக்கக் கப்பல்கள் போய்ச் சேர பட்டான் யுத்தம் அவகாசம் கொடுத்தது. இதைப்பற்றி "அட்லான்டா கான்ஸ்டிட்யூஷன்" என்னும் பத்திரிகை எழுதுவதாவது:—

யுத்த தந்திரப்படி முக்கியமானது.

இந்தத் தாக்குதலை ஜெனரல் வெய்ன்ரைட்டும் அவருடைய வீரர்களும் தாங்குவார்களானல், யாராலும் முடியாத காரியத்தைச் செய்து முடித்தவர்களாவார்கள். இந்த யுத்தத்தின் பலம் எதுவானலும் இந்தப் படையினர் மிகவும் உயர்ந்த முறையில் தம் கடமைகளைச் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்க வீரர்களின் பட்டியலில், இந்தப் படையின் வீரர் ஒவ்வொருவர் பெயரும் எழுதப்படவேண்டும். பசிபிக் சமுத்திரத்தில் அமெரிக்கக் கடற்படையைத் திரட்டியமைக்க உதவியவர்கள் இவர்கள் தான். ஆஸ்திரேலியா இவர்களுக்குத் தான் நன்றி கூற வேண்டும். சமீபத்தில் நம் நேசதேசப் படைகளுக்கு ஏற்பட்ட தோல்விச் சரித்திரங்களில், பட்டான் யுத்தம் ஒரு அழகிய சித்திரமாக விளங்குகிறது. மகா வீரச் செயல்களில் தலை சிறந்து விளங்குகிறது. அமெரிக்கப் படைகள் பெருமை யடையக் கூடிய செயல்களில் மிகவும் மேன்மையானதாக இது விளங்கும்.

கர்னல் ஈவ்பாங்கி சமீபத்தில் ஒரு அறிக்கை யனுப்பியிருக்கிறார். அதிலிருந்து சில உண்மைகள் தெரிகின்றன. எதிரிகளுக்குச் சொந்தமான 55 போர்க் கப்பல்கள் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டன. 46 போக்குவரவுக் கப்பல்களும் 16 பெரிய யுத்தக் கப்பல்களும் மூழ்கடிக்கப்பட்டன. நான்கு புரங்களிலும் ஐந்து மாத காலம் மிகக் கடுமையான போராட்டம் நடந்தது. ஜப்பானின் பெருமை குலைந்தது. மிகவும் முக்கியமான, காலமும் முயற்சியும் ஜப்பானுக்கு வீணாயின.

இங்கே, ஜப்பானிய படைத்தலைவர் ஹோமா தற்கொலை செய்துகொண்டதிலிருந்து, அவர்களுடைய நிலை எப்படியிருந்து இருக்கும் என்று அனுமானித்துக்கொள்ளலாம். இவருக்குப்பிறகு யோமாஷிட்ஸ் ஜப்பான் படைத்தலைவர் ஆனார். அப்போது பர்மாவில் ப்ரோமுக்கும் மணிலாவிற்கும் இடையே இருக்கும் 4,000 மைல் பிரதேசத்தில் ஜப்பான் படைகளுக்கு ஏராளமான வேலை இருந்தது.

ஜப்பான் படைத்தலைவர் தற்கொலை.

ஜப்பானியர் பட்டானை மிகமிகக் கடுமையாகத் தாக்கியதற்கு தனிப்பட்ட காரணம் இருக்க வேண்டும் என்று "லாஸ் ஆஞ்செலிஸ் டைம்ஸ்" என்னும் பத்திரிகை கருதுகிறது. அது கீழ்க் கண்டவாறு எழுதுகிறது:—

தனிக் காரணம் இருக்கவேண்டும்.

"அமெரிக்கப் படைகளை பட்டானில் வெல்ல ஜப்பான் படைத்தலைவரான ஹோமாவால் முடியவில்லை. ஆகையால் அவர் தற்கொலை செய்துகொண்டார். ஜப்பானியர் திட்டப்படி இன்னும் 16 நாட்களுக்குள் பட்டானைப் பிடித்துத் தீரவேண்டும். தனக்கு முன் இருந்த படைத் தலைவரால் செய்து முடிக்க முடியாத காரியத்தை, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்னும் உறுதியினல் தான் இவர் இவ்வளவு கடுமையாக பட்டானைத் தாக்கிப் பிடித்தார்."

பட்டான் எதிரிகள் வசமாகி விட்டது; ஆனாலும், ஒன்றும் முழுகிப்போய்விடவில்லை. மிஸ்டர் ஸ்டிம்ஸன் தன் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டதுபோல, பிலிப்பைன்க்காரர்கள் தம் காரியத்தை நடத்திக் கொண்டு தான் இருப்பார்கள். அவர்களில் நல்ல வீரர்கள் இருக்கிறார்கள். லுசான் பள்ளத்தாக்குகள், மின்டனேசிலுள்ள மறைவிடங்கள், காரிகிடோரிலுள்ள நரிவளை போன்ற பதுங்கு மிடங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து கொஞ்சங்கூட தளர்வடையாமல் எதிர்த்துக்கொண்டே இருப்பார்கள். பட்டானை ஜப்பானியர்கள் மிகக் கடுமையாகத் தாக்கிக் கொண்டிருக்கும்போதுகூட, பிலிப்பைன்காரர்கள் எதிரிகளுக்குத் தப்பி பட்டானிற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அதனல் சாப்பாட்டுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது. எந்த நிலைமையையும் சமாளிக்க வேண்டுமானல், உணவுப் பொருள்களும் தளவாடங்களும் அவ்வப்போது குறைவில்லாமல் வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். சென்ற ஜனவரி மாதத்திலிருந்து அமெரிக்கப் படைகளுக்கு எந்தவிதமான உணவுப்பொருள்களும் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. இதிலிருந்து அந்தப் படைகள் பட்டினி கிடந்து, எதிர்த்துச் சண்டைபோட முடியாமலிருந்தன என்று தெரிகிறது. இருந்தபோதிலும் இந்தப் போராட்டத்தினல், நேசதேசப்படைகள் தமக்குத் தேவையான ஆயத்தங்கள் செய்துகொள்ள, போதுமான அவகாசம் கிடைத்தது. சிங்கப்பூரைக் கைப்பற்றிய பிறகு பர்மாவில் ஜப்பானியர் அதிகமாக முன்னேற முடியாததற்குக் காரணம் இதுதான். கண்மூடித்தனமாக அந்தமான், இலங்கை, இந்தியா ஆகிய நாடுகளை ஜப்பானியர் தாக்க முயற்சித்து நஷ்டப்பட்டார்கள்.

ஜெனரல் மக்கார்தர் கூறியதுபோல, பட்டான் வீரர்கள் புகழ் பெற்றார்கள்.

"சாக ஆயத்தமா யிருப்பவர்களுக்குத் தான் வாழ உரிமை உண்டு" என்பது தான் ஜெனரல் மக்கார்தர் கொள்கை.

PRINTED BY V. M. PHILIP AT THE DIOCESAN PRESS, 18 CHURCH ROAD, VEPERY, MADRAS—B 8237